

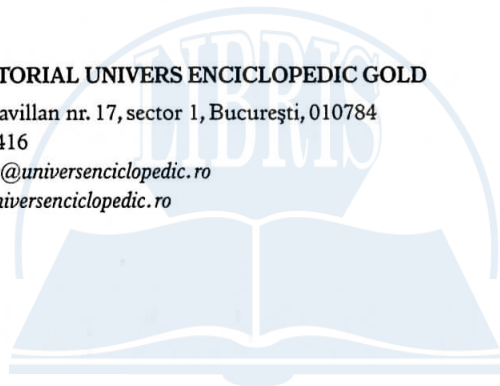
GRUPUL EDITORIAL UNIVERS ENCICLOPEDIC GOLD

Str. Luigi Cazzavillan nr. 17, sector 1, București, 010784

Tel.: 0371.033.416

e-mail: difuzare@universenciclopedic.ro

www.universenciclopedic.ro

Traducere după

Die Menschheitsaufgabe Rudolf Steiners

und Ita Wegman

Philosophisch-Anthroposophischer Verlag

Goetheanum, Dornach/Elveția, 1976

Toate drepturile pentru ediția în limba română sunt rezervate
Editurii Univers Enciclopedic Gold

CUPRINS

Cuvânt înainte	7
Căi ale destinului	13
M. Kirchner-Bockholt	
Eabani și Ghilgameș	19
M. Kirchner-Bockholt	
De la Uruk la Efes	29
E. Kirchner-Bockholt	
Efes	39
M. Kirchner-Bockholt	
Aristotel și Alexandru	51
M. Kirchner-Bockholt	
Aristotel și Platon	61
E. Kirchner-Bockholt	
Între moarte și o nouă naștere	69
M. Kirchner-Bockholt	
Perioada Graalului	79
M. Kirchner-Bockholt	
Toma d'Aquino și Reginald di Piperno	89
M. Kirchner-Bockholt	
De la Toma d'Aquino până în prezent	99
E. Kirchner-Bockholt	

Curentul lui Michael și Rosicrucianismul M. Kirchner-Bockholt	105
Misiunea lui Rudolf Steiner E. Kirchner-Bockholt	117
Ita Wegman E. Kirchner-Bockholt	135
Școala lui Michael și sarcini de viitor E. Kirchner-Bockholt	143
Despre maxima „Isrenum – Artemisia” M. P. van Deventer	151
Note	157
Listă a maximelor	166
Listă a ilustrațiilor	167

Cuvânt înainte

Ceea ce s-a publicat până acum despre Ita Wegman nu oferă, propriu-zis, o imagine corectă privind semnificația istorică a individualității ei în legătură cu misiunea lui Rudolf Steiner în cadrul evoluției omenirii. Astfel, autorii au ajuns la hotărârea de a scrie împreună o asemenea carte.

În ultimul an al vieții sale pământești († 9 aprilie 1973), Margarete Kirchner-Bockholt terminase opt capitole ale acestei cărți. Forma de față a fost finalizată în ultimele săptămâni, dar nu a mai fost corectată. Era vorba de rezultatul unei munci comune de decenii întregi la conținutul cărții. – Margarete Kirchner-Bockholt începuse să pună la punct manuscrisul împreună cu un mic cerc de prieteni; dar această muncă nu a mai putut fi dusă până la capăt în ultimele ei zile de viață. Astfel, au mai fost adăugate câteva capitole, în speranța de a rotunji prin aceasta imaginea. Trebuie să ne fie clar că cel care scrie despre aceste personalități nu poate face niciodată o prezentare cuprinzătoare. De aceea, ar fi de dorit ca în viitor să apară și alte lucrări care să trateze această temă.

De Rudolf Steiner s-au apropiat în timpul vieții sale multe alte relații de destin, a căror semnificație istorică ar trebui să fie, de asemenea, cercetată. Substraturile karmice și curente spirituale pe care le reprezintă, de exemplu, celelalte personalități din Consiliul Director format la întemeierea Societății Antroposofice Generale în 1923 au, desigur, o importanță pe planul istoriei universale în prezent și pentru viitor.

Când studiem diferitele încarnări ale Itai Wegman pe baza datelor oferite de cercetătorul spiritual, rezultă întrebarea: Există oare o lege spirituală care spune că un conducător al omenirii ca Rudolf Steiner

Căi ale destinului

La 4 martie 1943, Ita Wegman a murit în clinica din Arlesheim întemeiată din inițiativa ei. Ita Wegman ne-a lăsat prin testament o mulțime surprinzătoare de comunicări ale lui Rudolf Steiner, sub formă de maxime și în proză, și scrisori adresate ei. Acestea confirmă și întregesc, explicând, completând, imaginea încarnărilor trăite împreună de Rudolf Steiner și Ita Wegman, așa cum a evocat-o învățătorul spiritual în conferințele sale.

În timpul vieții sale, Ita Wegman nu vorbise despre această mare comoară spirituală, și – cu puține excepții – nici despre relația lor apropiată. De aceea, unele date nu sunt cunoscute. Acest lucru e valabil pentru planșa cu cuvinte și desene ale lui Rudolf Steiner (vezi paginile 16–17), despre care avem voie să presupunem că a fost făcută în legătură directă cu conferințele de seară⁷ prezentate în cadrul Congresului de Crăciun din 1923/1924. Poate rămâne deschisă întrebarea dacă există o legătură între coloane și expresiile formulate acolo pentru locurile încarnărilor anterioare, fiecăruia îi este lăsată posibilitatea de a cerceta și de a descoperi răspunsul. (S-ar putea ca Rudolf Steiner să fi schițat aici forme de coloane pentru noua clădire. Deoarece capitellurile sunt dezvoltate din pentagon, ele nu prea puteau proveni dintr-o epocă de cultură trecută.⁸) Este demn de remarcat faptul că în maxime se exprimă viziunea *directă* a cercetătorului spiritual: el folosește forma de prezent.

La 24 decembrie 1923, Rudolf Steiner a început la Dornach o serie de conferințe noi, *Istoria universală prin prisma cercetării antroposofice și ca bază a cunoașterii spiritului uman* (*Die Weltgeschichte in anthroposophischer Beleuchtung und als Grundlage der Erkenntnis des Menschengeistes*) (vezi nota 7). El descrie aici evoluția facultăților memorie și conștiință în cadrul omenirii din vremuri originare până

în prezent. El prezintă această evoluție, cu trecerea omului prin diferite vieți pământești, și alege ca exemplu două personalități – în momentul ieșirii din vechea perioadă a Misteriilor –, două personalități care participă la anumite evenimente ale culturii ca puncte de răscruce și care au ele înseși misiunea de a aduce în cadrul evoluției omenirii un imbold nou. Aceste personalități sunt *Eabani** și *Ghilgameș*, care au trăit în mileniul al 3-lea î.Chr. și care sunt cunoscute din Epopeea istoric-legendară a lui Ghilgameș.⁹ Rudolf Steiner descrie încarnările acestor personalități în secolele următoare și metamorfoza sarcinilor lor. Deja în anul 1910/1911 a fost prezentat la Stuttgart un ciclu de conferințe, care se ocupă de aceeași temă: *Istorie ocultă. Personalități și evenimente ale istoriei universale în lumina științei spirituale (Okkulte Geschichte. Persönlichkeiten und Ereignisse der Weltgeschichte im Lichte der Geisteswissenschaft)*¹⁰. Aici sunt descrise în întrupări succesive câteva personalități care sunt purtătoare ale unor evenimente ale istoriei universale, printre altele, și personalitățile menționate adineaori. Individualitățile lor impulsionează progresul istoric; primind amprenta evenimentelor epocii, imprimându-le, la rândul lor, un anumit caracter.

Această suită de încarnări comunicată de Rudolf Steiner va fi prezentată în capitolele următoare. În seria de conferințe menționată mai sus și în conferințele despre karmă¹¹ prezentate în anul 1924 se spun multe despre aceste încarnări. În conferințe nu se spune că această suită de încarnări își găsește continuarea în prezent și că cele două personalități au trăit împreună cu noi. Rudolf Steiner i-a mărturisit acest lucru Itai Wegman în anul 1923, în timpul cursurilor de vară din Anglia (Penmaenmawr).

Numai rareori le vorbea el oamenilor despre viețile lor pământești anterioare, așa cum rezultau ele pe baza cercetării spirituale; uneori, când unii membri își aniversau împlinirea vârstei de 70 de ani, el le împărtășea câte ceva despre aceste încarnări.

Deschiderile față de Ita Wegman în legătură cu încarnările lor împreună a avut loc când ea însăși avea 47 de ani. Acest lucru a fost

* Eabani este numele babilonian al lui Enkidu. Vezi Constantin Daniel și Athanase Negoiaș (editori), *Gândirea asiro-babiloniană în texte*, Editura Științifică, București, 1975, p. 354 (tablou sinoptic și alfabetic al zeităților) – n. ed.

determinat de niște evenimente spirituale. În anul 1922, la incendiul primului Goetheanum, în interiorul ei s-au reliefat amintiri despre Efes; acestea au făcut ca sufletul ei să se maturizeze, astfel încât s-a apropiat de Rudolf Steiner cu întrebări despre natura vechilor și noilor Misterii, care i-au dat lui posibilitatea de a-i vorbi despre evenimente trăite karmic, care erau legate și de Efes.

Desigur, au fost date mai înainte niște informații importante; mai ales convorbirea de la München din 1907 menționată în Cuvânt înainte a fost indicatoare de direcție pentru Ita Wegman. Deja de pe atunci intra în discuție problema separării de Societatea Teosofică. Și în Societatea olandeză se vorbea frecvent despre această separare. Rudolf Steiner i-a comunicat atunci multe lucruri despre unele sarcini comune în context antroposofic, mai ales pe tărâmul medicinei. Ita Wegman a făcut adesea trimitere la această convorbire; dar nu sunt cunoscute niciun fel de detalii în această privință.

În cele ce urmează sunt prezentate câteva maxime ale lui Rudolf Steiner, și vom încerca să dăm unele indicații explicative. Maxima următoare (vezi planșa de la paginile 16/17) ne oferă firul călăuzitor:

Eu întreb lângă Tigru
Mi se face prietenos semn că „Da”
Eu întreb la Efes
Mi se face prietenos semn că „Da”
Eu întreb la cabiri
Mi se face prietenos semn că „Da”
Eu întreb lângă colina Odiliei
Mi se face prietenos semn că „Da”
Eu întreb în chilia mănăstirii
Mi se face prietenos semn că „Da”.
Și lângă colina de la Dornach
Sufletul trebuie să se găsească
Plin de curaj
Pentru a recunoaște cum urzește
Soarele Spiritului fără umbră
Adevărata auroră
În jurul stelelor rosicrucienilor.

Ich frage am Tigris
Es nicht freundlich, Ja?
Ich frage zum Euphrat
Es nicht freundlich, Ja?
Ich frage bei Kabisen
Es nicht freundlich, Ja?
Ich frage am Oelienhügel
Es nicht freundlich, Ja?
Ich frage in der Klosterpfelle
Es nicht freundlich, Ja?
Und am Donauufer Stängel
Da muss noch mehr sein
Die Seele sich frischen
Dass sie erkenne, wie
Geistesarme Mattenlos
Schle Morgenröte
Um Profenkreuzer Horne
Weht.

